

"Gekkenwerk"

We pakken de draad maar weer eens op. Een tussendoortje. Een plog uit 2018.

Gekkenwerk

Ik heb het al eerder betoogd. Alle belangrijke constanten in de natuurkunde zijn uit te drukken in ϕ . Ik las gisteren over 'the fine structure constante', $1/137$, die natuurkundigen mateloos intrigeert. De constante wordt uitgedrukt als α en combineert drie fundamentele constanten, namelijk de lichtsnelheid, de elektrische lading van een elektron en de constante van Planck. Daarmee verbindt dit relativiteit, elektromagnetisme en kwantummechanica. Mijn stelling is dat het allemaal te logisch is om waar te zijn rekenend met ϕ . Immers $\pi = 1,2 \phi^2$, $c = \phi^8$. R_a , $h = R^{30}$, e is ook gekoppeld aan ϕ , het creëert de tiende's, die feitelijk onnatuurlijk zijn. Alle constanten die we gebruiken zijn langs ingewikkelde berekeningen gebaseerd op de premisse $1 + 1 = 2$. Maar de natuur, de aardse constante hangt samen met de positie van de aarde in de ruimte. Er is geen tweede van, het is onderdeel van een structuur. Waarvan er overigens in aanleg wel meer zijn. Zover is men inmiddels. De verbinding met de kosmos wordt al sinds mensenheugenis bestudeerd of vereerd. Waarom? Omdat er gevaren zijn die men wil voorkomen en/of bezweren met kennis en begrip en controle over alles, in de mate die haalbaar is. Er is steeds meer haalbaar en men denkt ook dat verkeerde tendensen omkeerbaar zijn. Ik betwijfel dat, maar heb er 'vertrouwen in' dat er een natuurlijk keerpunt komt. Door homeostase. Daarmee is alleen niet iedereen gered. Het is zoals overall rampen optreden, waarbij weer humanitaire hulp nodig is. Je kunt geen land of volk of persoon uitsluiten, als het gaat om het ondervinden van schade. Kort gezegd, niemand is gegarandeerd veilig en de gevolgen kunnen gigantisch en niet te managen zijn, ook in de Westerse, luxe culturen. Ze blijven niet gespaard en kunnen tenietgaan, zoals eerdere grote beschavingen tenietgegaan zijn, zonder dat wij nu nog kunnen nagaan waardoor. Dat blijft gissen. Ik heb gelezen, en ik doe dit even uit mijn hoofd, dat millennia geleden een grote beschaving in Egypte in de bouw van piramides welbewust de principes van de natuur hebben toegepast, als een geheim dat veilig moest zijn bij een elite. Een elite die zich echter heeft omgevormd tot de bazen van een nieuwe religie en die alle geheimen ter bestudering over de generaties heen heeft vastgelegd in heilige geschriften. De intellectuelen van toen vonden het noodzakelijk om het geheim van het leven te bewaken. Daarbij zou je kunnen invullen dat zij dachten dat de 'gewone mens' handelt en reageert zoals andere zoogdieren. Vechten of vluchten waarbij aan de mens nog een mate van zelfbewustzijn kon worden toegekend, laten we zeggen dat ze in staat zouden zijn om te groeien in kennis over het geheim, de wereldgeheimen. Mijn stelling is, dat je daarvoor niet de bijbel hoeft te bestuderen of je honderd procent hoeft te conformeren aan de richtlijnen. De ontwikkelingen en bewegingen in de normen en waarden en integriteit van de honderden jaren, millennia latere, opvolgers van de Ouden zijn het bestuderen waard. Maar niet de instructies. Het proces dus, waarlangs veranderingen en verbeteringen verlopen, dat is interessant en als een of andere blauwdruk daarbij kan helpen is dat prima. Daarbij kunnen we vooral een voorbeeld nemen aan de natuur. De planten en dierenwereld, van algen en baobabs tot virussen en olifanten. Goed, de mythen van de Griekse oudheid, waarin oude waarheden verpakt zijn, geeft aan dat de mens ooit een beetje onderbedeeld is met eigenschappen die verdeeld werden over alle op aarde levende wezens. Epimetheus heeft wat al te gretig gestrooid met alle mogelijke eigenschappen en uitgangspunten voor evolutie, waarna zijn broer Prometheus het nodig vond de mens het vuur te geven. Het vuur in concrete en overdrachtelijke zin. Een middel en eigenschap van de goden, die immers boven alles stonden en alle bewegingen overzagen, zoals nu via de satelliet en met alle potenties van de technologie, bijkans iedereen, die een zender draagt, concreet kan worden gevolgd. Daar zijn nogal wat kanttekeningen bij te maken, die ik om een geheim te bewaken, weglaat. Het voor nu wel genoeg stof om over na te denken. Als introductie of om even stil bij te staan. Ik hoop dus dat het boeiend genoeg was. Of wordt. Het zit in mijn systeem, dus het zal nog wel eens terugkomen.

Lees anders 'Mythos', van Stephen Fry, de vermakelijke hervertelling van de Griekse mythen. Mijn andere denklijnen zijn deels ontleend aan 'Ontheemde zielen' van Wicherink. Lezenswaardig.

Het ging allemaal in eerste instantie in dit verhaal om de vaststelling van de waarde van de 'structure constante' die nuttig en nodig is om straling van zon en andere sterren te meten. Ik adoreer zelf een 'ster', die tig keer, ook overdag aan de hemel te zien is, als mij een lichtje op gaat over een kwestie. Over dingen waar ik zoal mee bezig ben, het geeft mij het gevoel dat ik op de goeie weg zit.

Onze aarde draait immers als een gek om de zon heen. De jaren vliegen voorbij, maar sterrenbeelden blijven waar ze staan en de verschuiving van de sterrenbeelden gaan zo langzaam dat behalve astrologen en astronomen zich niemand daar druk over maakt. In welk huis, in welk sterrenbeeld we staan en wat daarvan eigenschappen zijn.

De zon draait in een ruime baan door het melkwegstelsel, een ronde duurt duizenden jaren (zou het op kunnen zoeken, maar zo relevant is het niet). De aarde draait als een idioot om zijn as. Dat verklaart dat ik de uitstraling van mijn 'bepaalde ster' kan zien. Een sterke straling, voor mij bedoeld. Ik kan met mijn kennis en indrukken rond gaan strooien, maar ik heb het gevoel dat het particulier moet blijven. Ik moet van alle kanten in een 'keurslijf' blijven, en gebeurt dat niet dan weet 'men' wel een gepaste maatregel. Je mag kennelijk niet juichen bij een ontdekking, een eureka gevoel, een Aha-Erlebnis, een heldertje, een pop-up. Maar je kunt het wel gebruiken. Op kleine schaal. Wat is de bedoeling? Ik doe bij tijd en wijle dingen, waarbij ik zelf niet begrijp waarom ik mij er zo in vastbijt. Is het de mateloze behoefte om alles in de kleinste details te snappen, zonder me in de natuur- en scheikundige kennis te verdiepen, terwijl ik ook met mateloze bewondering kan zien hoe de techniek en de technologie zich ontwikkelt en zich 'nuttig maakt voor iedereen', iedereen voor wie het bereikbaar is, bereikbaar gemaakt wordt, in de heersende mythe: het geld. Het virtuele geld zelfs. De gelukkigen der aarde, op materieel gebied, zijn vaak de armsten. Ik dwaal weer af. Het stoort me, vandaar.

Weer terug. De α , de constante die betrekking heeft op de straling van de zon en andere zonnen. Op golflengtes en massa. Dat pakt men maar even bij elkaar, omdat men ervan uitgaat dat niets de snelheid van het licht overstijgt. Dat is voor mij betwifelbaar. Mijn uitgangspunt bij alle natuurkundige berekeningen is ϕ . De enige constante waaraan alle andere zijn op te hangen. Geen ϕ is hetzelfde en dat is het geheim, waar je veel maar eigenlijk ook niets mee kunt doen. Zoals gezegd, ik ben trots op de stappen die de mensheid heeft gemaakt. Ik doe dat niet als een god die overal boven staat, maar ik dicht mezelf wel inzicht en overzicht toe, die ik wel wil, maar niet kan en, het lijkt wel, niet mag, overdragen. Het is mij meer dan eens gezegd. Ik loop geestelijk sneller dan anderen. Zo'n uitspraak raakt me dan, omdat het klopt. En ik onthoud dit soort dingen. En 'als vanzelf' kom ik er later op terug en ik werk af en toe aan het 'bewijs' en schaaft aan mijn eigen vertaling. Maximaal anderhalf uur per dag. Geconcentreerd. Over iets waar geen ander, op deze wijze, op deze plaats, op dit moment zich mee bezig houdt.

Uniek, samen met mijn ster. Het komt en gaat. Volgende keer verder?